

ZPRAVODAJ ŠTRAMBERSKÉ FARNOSTI

DUBEN 2012

Z obsahu:

- K zamyšlení
 - Světec měsíce
 - Diecézní setkání mládeže
 - Novéna k Božimu milosrdenství
 - Biblický slovník
- a mnoho dalšího ...

Náměty na témata a články do květnového čísla zpravodaje zasílejte na email vojtechmonsport@seznam.cz nebo předejte osobně Vojtěchu Monsportovi do 20.4.

Internetové stránky farnosti:
www.stramberk.farnost.cz

POSVĚŤ SE JMÉNO TVÉ

Výraz „svatý“ často interpretujeme jako „oddělený, vzdálený, nedostupný.“ Tento význam sice skutečně má, ale nikoliv na prvním místě. Svatost je plnost života, je to úplné rozvinutí všech našich darů, ctností a talentů, naplnění všech našich možností, plnost dokonalosti. Bůh je nekonečně dokonalý a nekonečně svatý, protože obsahuje všechno. My tímto způsobem svatí nejsme, on ano. Myslíme si proto, že je vyvýšen vysoko nad námi. Je natolik jiný než my, až máme dojem, že nám musí být velice vzdálen.

Křesťan se snaží mít účast na Boží svátosti, přistupovat k Bohu a přijímat Boží lásku, každý svým vlastním způsobem. Nádoba, kterou jsme, není nikdy tak veliká, aby jí Bůh nemohl zcela naplnit, každý má ale své vlastní rozměry.

„Jméno tvé“ znamená „ty“, v Bibli nahrazuje „Boží jméno“ Boha samotného. On je ten, který je, jsoucí. „Posvěť se jméno tvé“ znamená „buď svatý.“ Podobně jako někdy říkáme ostatním: „Můžeš být takový, jaký jsi, buď sám sebou,“ říkáme i v této modlitbě: „Bože, buď takový, jaký jsi. Přijď takový, jaký jsi, a naplň celý svět tím, čím jsi.“

Nesmíme si myslet, že bychom to snad byli my, kdo posvěcuje Boží jméno: Bůh to zvládne velice dobře sám. On sám zaujímá ve světě místo, které mu náleží, je všudypřítomný. Touto modlitbou říkáme: „Bože, přijímám tvé jméno a nechávám se jím proniknout, nechávám se jím prostoupit.“ Právě tak jedná se stvořením sám Bůh: zvířata, planety, slunce a hvězdy dělají přesně to, proč byly stvořeny, nemohou říci ne, poslouchají samy od sebe. Každá rostlina, každý kousíček trávy je modlitbou. Lidé však mohou říci ne: můžeme Bohu vzdorovat, zabránit mu být v nás, můžeme odmítat dělat to, co od nás očekává.

Když vyslovujeme slova Otčenáše, můžeme nechat své srdce proměnit tak, aby sám Bůh mohl vstoupit do našeho života, a tím byl posvěcen také v nás.

Otče,
posvěť se jméno tvé,
tak se modlíme
a chceme tím vyjádřit,
že naší nejhlubší radostí a touhou je,
abys všem ukázal, kdo jsi.
Zjev nám své jméno.
Zjev, Otče, všem lidem, jaký jsi:
že jsi Bůh všemohoucí,
Bůh, který tvoří
a povolává nás k životu,
Bůh milosrdný, který osvobozuje
a raduje se z nás jako ze svých dětí;
Bůh laskavý, který odpouští
a stále nás obnovuje.
A ještě tolik dalšího!
Amen.

Godfried Danneels, Přijď království tvé

SVATÝ VOJTĚCH

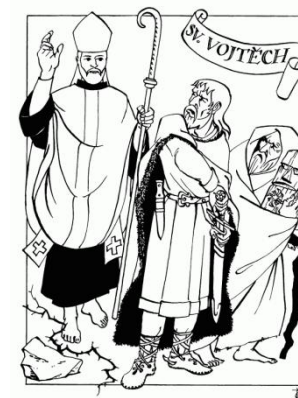
Životní příběh svatého Vojtěch se zdá být potvrzením evangelijního výroku, že žádný prorok není vítán ve svém domově. Zatímco v mnohých okolních zemích českého biskupa ctí, vítali a milovali, v jeho vlasti jej čekaly jen neúspěch, zrada a odmítání. Dvakrát z Čech odešel a dvakrát byl papežem poslán zpět. Svůj život završil mučednickou smrtí při hlásání evangelia pohanům v krajinách tehdejšího Pruska. Jeho ostatky se nacházejí v hlavní lodi pražské katedrály.

V 10. století patřilo severovýchodní území Čech Slavníkovcům, kteří sídlili na hradě Libici. Tam se kolem roku 956 narodil Střezislavě a Slavníkovi syn Vojtěch, který vyrůstal spolu s pěti bratry a otcovým levobočkem Radimem. V dětství však vážně onemocněl, a tak ho rodiče s vírou svěřovali Panně Marii a chlapec se uzdravil. Otec se ho z vděčnosti rozhodl uvolnit pro kněžský stav. Poté, co získal základy vzdělání u svého pěstouna Radly, odešel do Magdeburku, kde studoval dalších devět let. Již tam vynikal nejenom svými znalostmi a vytrvalostí ve studiu, ale i příkladným a ctnostným životem. Místní arcibiskup Adalbert si jej velmi oblíbil a Vojtěch si po něm zvolil své biřmovací jméno. Možná že už tehdy v něm vzplála touha po misiích, když mu jeho kmotr vypravoval o svých cestách po Rusi.

V roce 981 se vrátil do vlasti a ujal se služby podjáhena v pražské katedrále. Měl tedy příležitost poznat situaci církve v Čechách své doby. Křesťanství bylo zatím jen chabým nátěrem na pohanském smýšlení národa – běžně se zde vyskytovaly pohanské kultury a pověry, mnohoženství i sňatky mezi příbuznými. Když v roce 982 umíral pražský biskup Dětmar, Vojtěch byl svědkem toho, jak litoval, že byl příliš shovívavý a slabý v boji proti zlořádům. Druhým pražským biskupem zvolili mladého Vojtěcha, který ještě ani nebyl vysvěcen na kněze. Stalo se tak na Levém Hradci.

Vojtěch žil velmi asketicky, o stravu a majetek se dělil s chudými a potřebnými. Záhy začal podnikat rozsáhlé misijní cesty do Polska a tehdejších Uher (dnešní Maďarsko), kde pokřtil tehdejšího krále svatého Štěpána.

Ani po šesti letech neúnavné misijní práce se však situace v Čechách o mnoho nezlepšila, se svými požadavky na obnovu

mravů narazil Vojtěch na odpor lidu i duchovenstva. Velmi ho to trápilo, a proto se vydal roku 988 do Říma požádat papeže, aby jej zprostil pastýřského úřadu.

Papež Jan XV. jeho žádosti vyhověl, nicméně na pražský stolec nikoho nedosadil. Vojtěch se rozhodl vstoupit do benediktinského řádu v klášteře na Monte Cassinu. Nakonec i s bratrem Radimem přesídlil do kláštera na římském Aventinu. Tam žili oba jako prostí mniši, v práci, pokoji a radosti. Po skončení noviciátu zde Vojtěch v roce 990 složil řeholní slib.

Teprve o dva roky později začal kníže Boleslav vyjednávat o návratu českého biskupa na neobsazený stolec. Vojtěch opouštěl ústraní kláštera velice nerad. Do Čech s ním putovalo také dvanáct benediktinských mnichů, aby tam založili klášter a byli mu duchovní posilou a podporou. Obyvatelé Prahy jej nadšeně přivítali a kníže mu předal edikt, který pražskému biskupovi zaručoval pravomoci rozlučovat sňatky mezi příbuznými, stavět kostely a vybírat desátky. Roku 993 založil Vojtěch v Břevnově u Prahy první mužský klášter v Čechách.

Biskup Vojtěch se znovu pustil do misijně pastoračního díla. Brzy ale došlo k další otevřené vzpouře proti jeho úřadu. Z tohoto důvodu se Vojtěch vrátil zpět do kláštera na Aventinu, kde ho bratři s láskou přijali a pověřili funkcí převora kláštera.

V roce 996 sám Vojtěch vyslovil přání znovu se zapojit do misí ve slovanských zemích. Papež Řehoř V. tedy vyslal českého biskupa zpátky do jeho úřadu. Vojtěch byl však opět odmítnut, Češi se svého biskupa zřekli. Vojtěch se tedy vydal hlásat evangelium mezi polské pohany. Zemřel mučednickou smrtí na území Pruska 23. dubna 997. Podle legendy byl zbit pádlem a ubodán oštěpy poté, co nevědomky vstoupil na posvátné území pohanů.

Již v roce 999 byl Vojtěch svatořečen a v roce 1039 nechal kníže Břetislav slavnostně převést ostatky světce do vlasti. Vojtěch se stal spolu se svatým Václavem hlavním patronem české země.

Svatí na každý den

KŘÍŽOVÁ CESTA V RYBÍ

V neděli 18. 3. se uskutečnila v Rybí venkovní křížová cesta pořádána naší mládeží. Všichni účastníci se sešli v 15:00 před místním kostelem Nalezení sv. Kříže, kde bylo první zastavení, a odtud jejich cesta za doprovodu zpěvu pokračovala mezi rodinné domy. Po celou cestu se nejmenší z našeho děkanátu střídali v nesení kříže a dvou loučí. Poslední zastavení bylo ukončeno v tamním kostele společnou modlitbou.

Této akce, která byla věnována za projekt Via Crusis (křížová cesta z Nového Jičína do Štramberka) se zúčastnilo přibližně

70 věřících a několik z nich bylo i z naší farnosti. Příští rok by se měla akce opět uskutečnit a tentokrát již po opravené cestě z Nového Jičína do Štramberka.

Fotografie k prohlédnutí na mladeznj.signal.cz

DIECÉZNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE

Ve dnech 23. – 24. 3. 2012 se v Ostravě uskutečnilo již tradiční diecézní setkání mládeže s otcem Františkem Václavem. Mottem letošního setkání bylo: „Radujte se stále v Pánu, opakují: Radujte se!“ (Flp 4, 4). V pátek se všech 400 účastníků,

kteří přespávali na Biskupském gymnáziu v Ostravě, zaregistrovalo a večer se společně účastnili modliteb z Teze nebo modliteb chval.

V sobotní ráno se všichni účastníci shromáždili v ostravské katedrále a společně si vyslechli

katechezi otce Petra Smoleka o Duchu svatém a výpověď řádové sestry Lídy Němcové o jejím životě. Poté byli mladí rozděleni do menších diskusních skupinek a povídali si navzájem o tom, co právě vyslechli.

Poté se všichni účastníci rozešli na přednášky. V 13:30 se začal vydávat oběd pro všechny zúčastněné – zelná polévka a nastal krátkodobý odpočinek, při němž například televize Noe nabízela prohlídky svých ateliérů.

Celý program byl ukončen průvodem světla od budovy biskupství k místní katedrále, kde následovala závěrečná mše svatá celebrována otcem biskupem Františkem Václavem.

Diecézního setkání mládeže se z naší farnosti zúčastnilo celkem 6 mladých. Doufáme, že všem zúčastněným přinesly dny v Ostravě jen to příjemné a těšíme se na příští rok do Bruntálu.

MŠE SVATÁ ZA SDH ŠTRAMBERK

V neděli 29. 4. 2012 vyjde v 8:30 za doprovodu štramberského dechového orchestru průvod hasičů od místní hasičárny směrem k farnímu kostelu, kde bude otcem Františkem celebrována mše svatá za živé i mrtvé členy štramberského hasičského sboru.

POUŤ NA SVATÝ HOSTÝN

Pokud se chcete z noci ze Zeleného čtvrtku na Velký pátek modlit a bdít spolu s Pánem a nebojíte se této výzvy, jste zváni na pěší pouť na Svatý Hostýn. Sejdeme se ve 21:00 u kostela v Jeseníku nad Odrou. Cesta je dlouhá asi 40 km. Zpět se vracíme vlakem do svých domovů.

Těšíme se na Vás

VELIKONOCE

ŽIDOVSKÉ VELIKONOCE (PESACH)

Obsahem židovského svátku Pesach je oslava Boha - Zachránce (Spasitele).

Židé si připomínají Boží záchranu z egyptského zotročení a slavné vyjití (exodus) z Egypta. Hospodin vysvobodil Izraelity celou řadou mocných zásahů. Na znamení Boží ochrany každá izraelská rodina obětovala Bohu beránka, který byl bez vady, a jeho krví potřeli rám dveří svého domu. Izraelité takto byli uchráněni před zkázou, která kolem nich přešla bez povšimnutí. Odtud pochází židovský název velikonoc: „pesach“ – „uchránění, ušetření, přejítí“.

KŘESŤANSKÉ VELIKONOCE

Svátek Velikonoc je oslavou vzkříšeného Krista. Vyvedením Izraelitů z egyptského otroctví Boží záchranná iniciativa neskončila! Záchrana Izraelitů se stala předobrazem spásy člověka od všeho zotročení, ponížení, zla a smrti. Bůh totiž neopustil člověka, který se od něj odvrátil a upadl tak do područí zla a smrti. Všechny starozákonné předobrazy a proroctví o spáse došly svého naplnění v Ježíši Kristu, jehož jméno v hebrejštině znamená: „Bůh zachraňuje, Bůh je spása“.

Ježíš sám zaujímá místo velikonoční oběti a stává se obětovaným beránkem bez vady. On, nevinný, bere na sebe hřích i jeho důsledky: utrpení, nemoci, bolest a smrt. Dává svou krev na ochranu (pasch) pro všechny. Ve smrti ale nezůstal! Byl vzkříšen. Otevřel tak cestu novou a věčnou, cestu skrze smrt a vzkříšení k definitivnímu „exodu“ - vyjití, „pesachu“ - přežití z tohoto světa zotročení a smrti do světa Božího. Tato cesta je otevřena pro každého z nás...

V životě nastávají nebezpečné situace, které by nás musely přivést ke vzpouře nebo uvrhnout v zoufalství, kdybychom stále znovu nezačínali s onou nadějí, která se naplno projeví při slavení velikonoční bohoslužby liturgie Veliké noci: Ježíš žije, vstal z mrtvých, Bůh ho vzkřísil. Potupná smrt na kříži nebyla posledním slovem. Velikonoce nám dávají dost světla, abychom putovali údolím stínů plni síly, důvěry a odvahy. (Johannes B. Brantschen)

Nebýt ukřižování, mnohé Boží požadavky by nás mohly prostě rozzuřit. Ale Kristus může klást „nepřijatelné požadavky“ - právě tak, jako důstojník může dát rozkaz k útoku na kulometné hnízdo, pokud on sám útok povede. A na druhé straně Kristus dokáže nabídnout účinnou útěchu a nebude přitom působit domýšlivě. On může říci: „Vstupuješ do temnoty a jsi plný strachu. Znáš ten pocit, protože sám jsem do té temnoty také vstoupil a měl jsem strach. Byl jsem tam před tebou, vím, co tě čeká, ale znám i cestu ven! Pojď, vezmi mě za ruku a půjdeme společně.“

Nemáme právo snít o vzkříšení, pokud nejsme připraveni učinit všechno, co je v naší moci, aby ti, kdo leží na zemi, směli slavit něco ze vzkříšení již zde a dnes. Pokaždé, když prolomíme krunýř egoismu, nastává během života vzkříšení. Pokaždé, když si podáme ruce ke smíru, děje se vzkříšení. Pokaždé, když se dělíme s chudými, nastává vzkříšení. K tomuto vzkříšení potřebujeme mnoho odvahy. Pokud se o něj ale budeme stále

znovu pokoušet navzdory všem zvrátům, pak můžeme zbytek klidně nechat Bohu. O Velikonocích nás chce Bůh přivést od možností a skutků našich k možnostem svým. (Johannes B. Brantschen)

BIBLICKÝ SLOVNÍK

SVATOSTÁNEK

Eucharistický svatostánek nebo také sanktuárium je nejposvátnější místo v katolických kostelích určené pro ukládání liturgických nádob s Eucharistií, Do svatostánku má přístup pouze kněz nebo člověk pověřený knězem. Nesmí do něj nic vkládat, brát nebo s ním jakkoli jinak manipulovat nikdo jiný. Ve středověku měl svatostánek formu výklenku ve zdi presbytáře, zpravidla výrazně výtvarně zpracovaného, opatřeného dvířky či kovovou mřížkou. V pozdní gotice býval samostatně stojící a měl věžovitou konstrukci, která se nazývala pastoforium.

INRI

Nápis INRI ve stylizované podobě je součástí mnoha krucifixů a jiných zobrazení ukřižovaného Krista. Jde o zkratku latinských slov Iesus Nazarenus Rex Iudaeorum – Ježíš Nazaretský, král židovský. Janovo evangelium uvádí, že takový nápis umístil na Ježíšův kříž Pilát Pontský, a to ve třech jazycích – hebrejštině, latině a řečtině. Někdy se používá také podoba JNRJ, která vychází z pozdějšího latinského pravopisu.

Později byl zkratce INRI přidán ještě jeden význam – In nobis regnat Iesus – V nás kraluje Ježíš.

VELKÉ TRÁPENÍ

Jediný muž, který přežil ztroskotání lodi, byl vlnami zanesen na malý, neobydlený ostrov. Horečnatě prosil Boha, aby ho zachránil a každý den sledoval moře, ale zdálo se, že žádná pomoc nepřichází.

Vyčerpaný si nakonec postavil malou chatrč z naplaveného dřeva, aby ho chránila před přírodními živly a aby si tam uložil pár věcí, které měl.

Ale jednoho dne, když se vracel z výpravy za jídlem, našel svou chatrč v plamenech, kouř stoupal k nebi. Stalo se to nejhorší. Všechno bylo ztraceno. Byl pohlcen zármutkem a zlostí: „Bože, jak jsi mi tohle mohl udělat?“

Druhého dne brzy ráno ho probudil zvuk lodi, která se blížila k ostrovu. Přijela ho zachránit.

„Jak jste poznali, že tu jsem?“ ptal se unavený muž svých zachránců.

„Viděli jsme vaše kouřové signály,“ odpověděli.

Je snadné ztratit odvalu, když se věci nedaří. Ale neměli bychom ztrácet naději, protože v našich životech působí Bůh, i uprostřed trápení.

APOŠTOLÁT MODLITBY - DUBEN

1. Aby mnoho mladých lidí zaslechlo volání Krista a následovalo ho v kněžství a řeholním životě.
2. Aby vzkříšený Kristus byl znamením spolehlivé naděje pro muže a ženy afrického kontinentu.
3. Za pomoc Ducha Svatého pro všechny životní situace, spojené s bolestí a utrpením.

PROGRAM BOHOSLUŽEB V DUBNU

1. Ne	Květná neděle	8:45
2. Po	sv. František z Pauly	6:45
3. Út	sv. Nikita	6:45
4. St	sv. Izidor	18:30
5. Čt	Zelený čtvrtek	18:30
6. Pá	Velký pátek - pouze velkopáteční obřady v	18:30
7. So	Bílá sobota	19:00
8. Ne	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně	8:45
9. Po	Pondělí velikonoční	8:45
10. Út	sv. Michael de Sanctis	6:45
11. St	sv. Stanislav	18:30
12. Čt	sv. Julius	6:45
13. Pá	sv. Martin I.	18:30
14. So	sv. Lambert	18:30
15. Ne	2. velikonoční - sv. Anastázie	8:45
16. Po	sv. Bernadetta Soubirousová	6:45
17. Út	sv. Inocenc	6:45
18. St	sv. Krescenc	18:30
19. Čt	sv. Ema	6:45
20. Pá	sv. Hugo	18:30
21. So	sv. Anselm	18:30
22. Ne	3. velikonoční - sv. Leonid	8:45
23. Po	sv. Vojtěch	6:45
24. Út	sv. Jiří	6:45
25. St	sv. Marek	18:30
26. Čt	sv. Richarius	6:45
27. Pá	sv. Zita	18:30
28. So	sv. Petr Chanel	18:30
29. Ne	4. velikonoční - sv. Kateřina Sienská	8:45
30. Po	sv. Zikmund	6:45

NOVÉNA K BOŽÍMU MILOSRDENSTVÍ

Je velmi žádoucí začít novénu na Velký Pátek, ale může se vykonat kdykoliv během roku. Duše, která přistoupí ke sv. zpovědi a ke svatému přijímání, dosáhne úplného odpuštění hříchů i trestů. Ke svaté zpovědi je možno přistoupit i několik dní před svátkem Božího milosrdenství. Ke svatému přijímání se má přistoupit na svátek Božího milosrdenství, to je v první neděli po Velikonocích.

NIKDY NEZAPOMENĚ: I kdyby duše byla jako rozkládající se mrtvola a kdyby lidsky vzato už nebylo pro ni vzkříšení, není to tak u Boha. Zázrak Božího milosrdenství vzkřísí duši v celé plnosti.

1. den: Za celé lidstvo, zvláště za všechny hříšníky.

„Dnes mi přiveď celé lidstvo, zvláště všechny hříšníky, a ponoř je do moře mého milosrdenství. Tím mě utěšíš v hořkém zármutku, do něhož mě vrhá ztráta duší.“

Nejmilosrdnější Ježíši, jemuž je vlastní slitovávat se nad námi a odpouštět nám, nehleď na naše hříchy, ale na naši důvěru, kterou klademe v Tvou nekonečnou dobrotu, a přijmi nás do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce a nedej z ní nikomu odejít navěky. Prosíme Tě o to pro Tvou lásku, jež Tě pojí s Otcem a Duchem svatým. Věčný Otče, shlédni milosrdně na celé lidstvo, které je uzavřeno v nejslitovnějším Ježíšově Srdci, a zvláště na ubohé hříšníky, a pro jeho bolestné utrpení nám prokaž své milosrdenství, aby všemohoucnost Tvého milosrdenství oslavovali na věky věků. Amen.

Korunka k Božímu Milosrdenství

2. den: Za kněze, řeholníky a řeholnice.

„Dnes mi přiveď duše kněží a duše řeholní a ponoř je do mého nezměrného milosrdenství. Ony mi daly sílu vydržet hořké utrpení, skrze ně, jako skrze řečiště, splývá na lidstvo mé milosrdenství.“

Nejmilosrdnější Ježíši, od něhož pochází vše dobré, rozmnož v nás milost, abychom skutečněovali milosrdenství, aby ti, kdo se na nás dívají, chválili Otce milosrdenství, který je v nebi. Věčný Otče, shlédni milosrdně na ty, které jsi zvláštním způsobem povolal na svou vinici, na duše kněží a na řeholní duše a uděl jim moc svého požehnání a pro city Srdce svého Syna, Srdce, v němž jsou tyto duše uzavřeny, uděl jim sílu svého světla, aby mohli vést ostatní po cestách spásy, aby společně zpívali ke cti Tvého nevyčerpatelného milosrdenství na věčné věky. Amen.

Korunka k Božímu Milosrdenství

3. den: Za křesťany - duše zbožné a věrné.

„Dnes mi přiveď všechny duše zbožné a věrné a ponoř je do moře mého

milosrdenství.

Tyto duše mě utěšovaly na křížové cestě, byly tou kapkou útěch v moři hořkosti.“

Nejmilosrdnější Ježíši, jenž všem udílíš přehojně svých milostí z klenotnice svého milosrdenství, přijmi nás do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce a nepropouštěj nás z něj navěky, prosíme Tě o to pro nesmírnou lásku, jíž plane Tvé Srdce k nebeskému Otcovi. Věčný Otče, shlédni milosrdně na věrné duše jako na dědictví svého Syna a pro jeho bolestné utrpení jim uděl své požehnání a zahrnuj je svou neustálou péčí, aby neztratily lásku a poklad svaté víry, ale aby s celým zástupem andělů a svatých oslavovaly Tvé nesmírné milosrdenství na věčné věky. Amen.

Korunka k Božímu Milosrdenství

4. den: Za pohany a ty, kteří Ježíše ještě neznají.

„Dnes mi přiveď pohany a ty, kteří mě ještě neznají. I na ně jsem myslel ve svém hořkém utrpení a jejich následná horlivost potěšila mé Srdce. Ponoř je do moře mého milosrdenství.“

Nejslitovnější Ježíši, jenž jsi světlem pro celý svět, přijmi do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce duše pohanů, kteří Tě ještě neznají, nechť je osvítil paprsky Tvé milosti, aby i oni společně s námi oslavovali divy Tvého milosrdenství, a nepropouštěj je z příbytku svého nejslitovnějšího Srdce. Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše pohanů a těch, kdo Tě ještě neznají, které jsou uzavřeny v nejslitovnějším Ježíšově Srdci. Přitáhni je do světla Evangelia. Tyto duše nevědí, jak velikým štěstím je Tebe milovat, učiň, aby i ony oslavovaly štědrost Tvého milosrdenství na věčné věky. Amen.

Korunka k Božímu Milosrdenství

5. den: Za ty, kteří porušili jednotu církve.

„Dnes mi přiveď duše heretiků a odpadlíků a ponoř je do moře mého milosrdenství. Hořkým utrpením drásali mé tělo i Srdce, to je mou církev. Když se vracejí k jednotě s církví, zahojují se mé rány, a tak zmírňují mé utrpení.“

Nejmilosrdnější Ježíši, jenž jsi dobro samo, Ty neodpíráš světlo těm, kdo Tě prosí. Přijmi do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce duše heretiků a duše odpadlíků. Přitáhni je svým světlem k jednotě s církví a nepropouštěj je z příbytku svého nejslitovnějšího Srdce. Učiň, aby i oni oslavili štědrost Tvého milosrdenství. Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše heretiků a odpadlíků, kteří promrhali Tvá dobra a zneužili Tvých milostí zarputilým setráváním ve svých omylech. Nehleď na jejich chyby, ale na lásku svého Syna a na jeho hořké utrpení, které pro ně podstoupil, neboť i oni jsou uzavřeni v nejslitovnějším Ježíšově Srdci. Učiň, ať také oni oslavují Tvé veliké

milosrdenství na věčné věky. Amen.

Korunka k Božímu Milosrdenství

6. den: Za děti a duše pokorné a tiché.

„Dnes mi přiveď duše tiché a pokorné a duše malých dětí a ponoř je do mého milosrdenství. Tyto duše jsou nejvíce podobné mému Srdci. Ony mě posilovaly, když jsem v hořkých mukách umíral. Viděl jsem je jako pozemské anděly, kteří budou bdít u mých oltářů. Na ně vylévám milosti plnými proudy. Moji milost je schopna přijmout pouze pokorná duše; pokorné duše mají mou důvěru. “

Nejmilosrdnější Ježíši, jenž jsi sám řekl - učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného Srdce, přijmi do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce duše tiché a pokorné a duše malých dětí. Tyto duše uvádějí v úžas celé nebe a nebeský Otec v nich má zvláštní zalíbení, jsou kyticí před Božím trůnem, jejich vůni vdechuje sám Bůh. Tyto duše mají stálý příbytek v Ježíšově nejslitovnějším Srdci a neustále zpívají píseň lásky a milosrdenství navěky. Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše tiché a pokorné a na duše malých dětí, které jsou uzavřeny v příbytku nejslitovnějšího Srdce Ježíšova. Tyto duše se nejvíce podobají Tvému Synu, vůně těchto duší stoupá ze země až k Tvému trůnu. Otče milosrdenství a veškerého dobra, prosím Tě pro lásku a zalíbení, jaké máš v těchto duších, požehnej celému světu, aby všechny duše společně zpívaly ke cti Tvého milosrdenství na věčné věky. Amen.

Korunka k Božímu Milosrdenství

7. den: Za ctitele Boží milosrdenství.

„Dnes mi přiveď duše, které obzvláště uctívají a oslavují mé milosrdenství, a ponoř je do mého milosrdenství. Tyto duše měly největší soustrast s mým utrpením a nejhluběji pronikly do mého ducha. Jsou živým odrazem mého slitovného Srdce. V budoucím životě budou tyto duše zářit zvláštním světlem. Žádná se nedostane do pekelného ohně, každou budu zvláště bránit v hodinu její smrti. “

Nejmilosrdnější Ježíši, jehož Srdce je láska sama, přijmi do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce duše, které obzvláště ctí a oslavují velikost Tvého milosrdenství. Tyto duše jsou silné mocí samotného Boha v nejrůznějších trápeních a překážkách, jdou vpřed s důvěrou ve Tvé milosrdenství, tyto duše jsou sjednoceny s Ježíšem a na svých bedrech nesou celé lidstvo. Tyto duše nebudou přísně souzeny, ale ve chvíli skonu je obejmě Tvé Milosrdenství. Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše, které oslavují a uctívají Tvou největší vlastnost, to je Tvé bezedné milosrdenství, které jsou skryty v nejslitovnějším Ježíšově Srdci. Tyto duše jsou živým Evangelie, mají ruce plné milosrdných skutků a jejich duše, přeplněná veselím, zpívá píseň milosrdenství Nejvyššímu. Prosím Tě, Bože, prokaž jím své milosrdenství podle jejich naděje

a důvěry v Tebe. Nechtě se na nich naplní příslib Ježíše, který řekl: Duše, které budou uctívat mé nevyčerpatelné milosrdenství, já sám budu bránit v životě a zvláště v hodině smrti jako svou slávu. Amen.

Korunka k Božímu Milosrdenství

8. den: Za duše v očistci.

„Dnes mi přiveď duše, které jsou v očistcovém vězení, a ponoř je do propasti mého milosrdenství, ať prameny mé krve ochladí jejich palčivost. Všechny tyto duše velmi miluji, splácejí dluh mé spravedlnosti. Je v tvé moci přinést jim ulehčení. Vezmi z pokladnice mé církve všechny odpustky a obětuj je za ně... Kdybys znala jejich muka, neustále bys za ně obětovala duchovní almužnu a splácela mé spravedlnosti jejich dluhy. “

Nejmilosrdnější Ježíši, jenž jsi sám řekl, že si přeješ milosrdenství, přivádím tedy do příbytku Tvého nejslitovnějšího Srdce duše z očistce, které Ti jsou velmi milé, které však musejí splácet dluh Tvé spravedlnosti, nechtě proudy krve a vody, které vytryskly z Tvého Srdce, uhasí plameny očistcového ohně, aby i tam byla oslavována moc Tvého milosrdenství. Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše trpící v očistci, které jsou uzavřeny v Ježíšově nejslitovnějším Srdci. Prosím Tě, pro bolestné utrpení Ježíše, Tvého Syna, a pro všechnu hořkost, již byla zaplavena jeho přesvatá duše, prokaž své milosrdenství duším, které se nacházejí pod pohledem Tvé spravedlnosti, nehleď na ně jinak než skrze rány Ježíše, Tvého nejmilejšího Syna, neboť my věříme, že Tvá dobrota a slitovnost jsou nekonečné. Amen.

Korunka k Božímu Milosrdenství

9. den: Za vlašné duše.

„Dnes mi přiveď duše vlašné a ponoř je do propasti mého milosrdenství. Tyto duše zraňují mé Srdce nejbolestněji. Největšího odporu se mé duši v Getsemanech dostalo od vlašných duší. Ony byly příčinou, že jsem řekl - Otče odejmi ode mě tento kalich, je-li to Tvá vůle. Poslední záchranou pro ně je utéci se do Tvého milosrdenství. “

Nejslitovnější Ježíši, jenž jsi slitovnost sama, přivádím do příbytku Tvého nejslitovnějšího Srdce vlašné duše. Ať se tyto ledové duše, které se podobají mrtvolám a naplňují Tě takovým odporem, rozehrějí v ohni Tvé čisté lásky. Nejslitovnější Ježíši, použij všemohoucnost svého milosrdenství a přitáhni je do samé výhně své lásky a daruj jim svatou lásku, vždyť Ty můžeš všechno. Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše vlašné, které jsou uzavřeny v Ježíšově nejslitovnějším Srdci. Otče milosrdenství, prosím Tě pro hořké utrpení Tvého Syna a pro jeho tři hodiny trvajících umírání na kříži, dovol, aby také ony oslavovaly propast Tvého milosrdenství. Amen.

Korunka k Božímu Milosrdenství